

[Orla Møller.]

ske tydeligt sagde, at der på dette punkt skulle føres en meget forsigtig politik, og der blev oven i købet også sagt, at de reformer, der skal føres igennem, og som er pengekrævende, må finde deres finansiering ved en omlægning inden for budgettet. Derfor er der altså ingen grund til at nære bekymringer på dette område.

Jeg burde også tage en enkelt ting mere op til vurdering; det er oppositionens opfattelse af, hvad kapitalmarkedsrådet skal komme til at betyde i vor fremtidige erhvervsudvikling. Der siger man, at der skal tilstræbes en central politisk dirigering af erhvervsinvesteringerne. Det er der endnu ikke lagt noget til rette om i den form, udtalelsen herom i betænkningen har fået, og der er tværtimod givet udtryk for fra økonomi- og budgetministerens side, at før der træffes klare politiske afgørelser på dette område, skal der en omfattende drøftelse til med erhvervslivets forskellige parter.

Jeg synes til sidst hæfte mig ved et principielt synspunkt, som er gået igen i næsten alle drøftelserne. Det er det synspunkt, at man med denne politik træder tilbage til en tidligere for længst forladt protektionistisk politik. Må jeg gøre opmærksom på, at hvis dette var ment som noget mere end en midlertidig foranstaltning, var der måske nogen vægt i et sådant argument, men det kan der ikke være, når den er lagt til rette efter en kortfristet periode.

Det forekommer mig, at den drøftelse, vi har haft i udvalget, og alle de mange deputationer, der har været, har understreget både direkte og indirekte, at vi er i en situation, hvor handling er nødvendig, og at denne handling, om end den på forskellige punkter kan få nogle virkninger, der ikke er lige ønskede, i sin helhed peger imod noget, der kan være med til at gavne.

Vi har i særlig grad på dette punkt drøftet spørgsmålet om beskæftigelsen, og jeg har kort antydnet i min tale her, at der vil være muligheder for at sætte egnsudviklingsopgaver i gang, som vil komme til at betyde adskilligt for beskæftigelsen. Men de eksportfremmende foranstaltninger, der kan finde sted ved hjælp af kapitalmarkedsrådets rådgivning og ved regeringens andre foranstaltninger, vil også være med til at

pege i retning af noget, der fremmer vor eksportindustri.

Hvordan man end vil vende og dreje tingene, tror jeg, man kommer til at ende med at sige, at dette er et indgreb, som nok skal vise sig at betale sig både til den ene og til den anden side, og jeg anbefaler på socialdemokratiets vegne at stemme både for ændringsforslagene og for lovforslaget som helhed.

Hans Kjær: Det vil måske være rimeligt, at jeg først giver udtryk for en vis enighed med ordføreren for socialdemokratiet, hr. Orla Møller; det kan måske være rimeligt, fordi det er det, der er nemmest overstået. Men jeg må erklære mig enig med hr. Orla Møller i, at udvalget har arbejdet næsten i døgn drift, siden lovforslaget blev fremsat.

Jeg tror også, at det har været et lærerigt udvalgsarbejde for os alle, men det er måske ikke den samme konklusion, vi har draget af den lærdom, vi har fået.

Jeg tror, hr. Orla Møllers udtalelser ved førstebehandlingen om ansvarligheden i forbindelse med vort ønske om en noget mere forsvarlig behandling af dette lovforslag har fået et særligt skær efter nattens og dagens udvalgsarbejde. Der er jo stillet en række ændringsforslag, som til en vis grad har relation til nogle af de udtalelser, jeg gjorde ved første behandling om vanskelighederne ved sondring mellem begreberne råvare og halvfabrikata, og som måske i nok så høj grad har været påvirket af de synspunkter, der er kommet frem i dette døgn gennem det rekordagtigt store antal deputationer og henvendelser, udvalget har fået, med påvisning af, hvilke ulyksalige virkninger denne lovgivning ville få.

Op så må man vel nok kunne slå fast, hvad der var sket, hvis dette lovforslag var blevet tromlet igennem inden kl. 24 sidste nat, som det var det oprindelige ønske fra regeringens side. Hvis det var sket, ville et uhyre stort antal af disse mange, der i dag er mødt op i udvalget, og som for adskilliges vedkommende er kommet med nogle, jeg synes forståeligt, lidt bitre bemærkninger om, at man nok havde underrettet i øst og vest ude omkring i verden, samtidig med at lovforslaget kom frem, men man viste ikke erhvervslivet det samme hensyn ved at